

ŽELIVÁČEK 2017

Letní tábor Lukavec

30. 6. – 15. 7. 2017

Pátek 30. 6. 2017

Surikaty

Toto uteklo. Už zase jedeme na tábor. Hurá! Cesta autobusem utekla rychle a už jsme zase byli na našem oblíbeném místě. Viděli jsme se s kamarády, které jsme rok neviděli. Rozdělili jsme do dvou oddílů a vybalili věci

ve stanech. Zahráli jsme si seznamovací hry s míčem, abychom se seznámili s novými kamarády. Pak už jsme se chystali do spacáků.

Jitka Mládková

Sojky

Dnes v odpoledních hodinách jsme dorazili do tábora. Po lehkých silničních komplikacích a očekávaného, avšak nenáviděném hluku v autobuse se cesta obešla bez jakýchkoli problémů.

S Maruškou jsme se opět dostaly k Sojkám a zabraly si stan číslo 57. Během večera nás zastihl krátký, ale vydatný deštěk. Nelze určit přesnější čas, jelikož nemáme hodinky (jsou prázdniny), za to u našeho stanu už visí teploměr. Dobrou noc táboře!

Medvědi

Přijeli jsme okolo 16–17 hodiny. Pak jsme se seznámili s vedoucíma. Šli jsme do lesa, kde jsme se seznámili s ostatními. Pak jsme měli nástup a potom jsme šli spát.

Havrani

Letos je havranů deset. Hned první večer jsme museli vyřešit problém, protože máme čtyři jakuby v oddíle. Z minulého roku nám zůstali přezdívký.

Doktor – Jakub Freye

Růžena – Kuba Růžička

Jakuba Jahodu jsme překřtili na malinu, ačkoliv favoritem byl také květák.

Večeři z domova jsem si společně snědli u ohniště, kde jsem si zároveň zopakovali táborový řád, povinnosti hlídek, jak se v táboře chovat a proč je důležité si uklízet a nic nejíst ve stanu.

Bobří

Tak po roce jsme se opět sešli na Opatově a po rozloučení s rodiči jsme vyrazili směr Lukavec. Po hodině a půl jsme se konečně dostali autobusy ke křížku, odkud jsme se velmi rychle přemístili kolem mlýna do našeho milého tábora.

Poté, co jsme se trochu zabydleli a natáhli si prostěradla na matrace, tak jsme si prošli tábor a následně jsme se přes hráz přesunuli k brodu. Zde jsme se nejdřív navzájem pořádně seznámili, a tak zjistili, že se náš oddíl letos skládal z několika nových bobrů a to: Ondry Štukavce, Matěje Verhagena, Michala Mikoláška a Ondry Hornycha. Dále zde byli také ostřílení táborníci: Matěj a Kuba Měchurovi, Kuba Laurich, David Mašát, Filip Zoula a já – Honza Tesařík. Bobry letos opět dostali na starost vedoucí Martin Zoula a David „Dído“ Štefec, letos poprvé posílení o instruktora Dominika Štemberka. Poté jsme si zahráli naší milovanou hru „Přestřelku se jmény“.

Rozhodně bychom si zahráli i více seznamovacích her, kdyby nám nezačalo zákeřně pršet.

Pršet po chvíli sice přestalo, ale to už byl akorát tak čas na večerní nástup a oznámení, který z oddílů bude zítra mít jakou službu. A pak už zbývalo jen zalézt do postelí a usínat za krásného zpěvu přírody.

Honza Tesařík

Bobří

Nutno ještě doplnit, že vzápětí po představení se jsme si povídali o tom, jak se nám dařilo přes rok. Třeba David M. nám vyprávěl o svém hadovi, kterého pravidelně krmí živými králíky. Bylo to zajímavé, nicméně třeba

Kubovi M. se takové téma poslouchat moc nechtělo. Náladu nám ale spravil Honza T., který se umístil dvakrát na druhém místě v taneční soutěži v jeho oblíbené kategorii latinskoamerických tanců.

Martin

Surikaty

Dnes dopoledne jsme vyrazili k potoku. Foukal vítr, ale nám to nevadilo. Psali jsme pohledy domů tak jsme na něj zapomněli. Pak jsme hráli hru Maják, kdy jeden stál a hledal ostatní, kteří se schovali. Ještě jsme se střefovali šíškami na cíl, šlo nám to moc dobře, trefili jsme se všichni. Odpoledne byla etapka naší celotáborové hry. Obcházeli jsme různá stanoviště a získávali různé kartičky, které jsme potom měnili za jiné. Chvíli nám to trvalo, než jsme na to přišli, ale pak už to šlo jako po másle. Nejdřív jsme chodili dohromady a pak už jsme se rozdělili. Na konci jsme získali medailon, který nás opravňoval ke vstupu na slavnostní zahájení hry. Tohle odpoledne se nám líbilo. A to nás ještě čekal táborák.

Jitka Mládková

Lišky

V sobotu jsme vstaly, nasnídaly a šly jsme loupat brambory. Když jsme všechny brambory oloupaly tak jsme si sbalily uzlovačku, šátek, pití, tužku, papír, karimatku a vyrazily jsme s Bobrama do lesa. Tam jsme hráli sedím, myslím, miluju a šachy. Pak jsme si sbalili věci a šli do tábora na oběd. K obědu byla bramborová kaše a uzené maso. Po poledním klidu byl nástup na hru spíš tedy na etapku. V etapce jsme musely jít za stařenou, který nám dala rybářskou síť, která se musela odnést bubeníkovi, a takhle to pokračovalo dále a dále. Nakonec jsme daly pijavici Pošukovi a ten nám dal mince. Večer byl skvělý táborák. Na závěr večera bylo setkání s Emilem Holubem. Ale nebyl tam. Nakonec se ozvala rána a objevily se Emil Holub. Celý promáčený se plazil vodou. Potom jsme šly spát.

Sojky

První rozcvička byla velká sranda, tedy podle mě, avšak Kiki a Týnka ji zaspaly. Hned první snídani jsme museli strávit v Úschovně. Bára: „Doufejme, že se to už nebude opakovat“.

Před dopoledním programem s oddílem jsme ještě musely škrábat brambory, všichni tedy kromě Báry, která si málem ukrojila prst ještě před začátkem tábora. Poté jsme se sbalily a konečně vyrazily do Horního elka. Hrály jsme Pantomimu, z hada se stal krokodýl, z kozy klokan a z králíka byla panda. Pokračovaly jsme hrami Oplítačka kolem stromů a Činčong. Nakonec jsme si rozdaly čísla, abychom snadněji zjistily zda jsme všechny. K obědu jsme měly uzenou polévku a uzené s bramborou kaší. Po polední pauze nás

čekala etapka, pobíhali jsme v týmech kolem tábora a vyměňovali papírky s vedoucími a instruktory dokud jsme nezískali zlatou minci.

A konečně byl první letošní táborák. Zpívali jsme a zpívali a tu se znenadání objevil Šaman. Šaman si s námi zazpíval dvě písničky a poté jsme se odebrali na schůzku s Emilem Holubem. Něco se mu, ale muselo stát a zjistíme co! Všichni jsme se odebrali zpátky do tábora. Bohužel na nás čekal ještě jeden úkol – hlídka tábora.

Představení Sojek: 1. Petra Fátorová › Pěťa, 2. Marie Šípoová, 3. Kristýna Brožová › Kika, 4. Petra Vávrová, 5. Anetka Karamanová, 6. Anička Brožová, 7. Bára Chloupková, 8. Kristýna Šmiková › Kiki, 9. Leontýna Josefová › Tínka, 10. Adéla Šedová, 11. Sára Abou Chahine, 12. Anežka Šipová

Havrani

Dnes dopoledne jsme hráli slepého vrátného, u kterého byla velká sranda, protože když byl Honza Matušík, tak mával pořád rukama a všichni se smáli. Také jsme hráli slepého mnicha, a když už měl Lukáš Prask skoro rozvázaný těžký uzel, přišel Jakub Kříž a sebral mu ho. Hráli jsme hru, u které šlo o to, že jsme se rozdělili na týmy a pomoci rukou jsme se museli dostat po stromech na druhou stranu lesa.

Odpoledne jsme byli na etapce, kde jsme museli získat mince. Večer byl táborák, po kterém pokračovalo zahájení tábora, které bylo počátkem celého příběhu, který se bude do konce tábora odehrávat.

Martin Fátor

Bobři

První noc pod stanem v sobě měla krásné kouzlo. Všichni už vědí, že si zbytek tábora užijí. Ještě před první snídaní s tradiční meruňkovou marmeládou jsme se šli pořádně rozvečítit, což nás povzbudilo do nového dne.

Hned první dopoledne na nás čekaly brambory na oloupání, ale jelikož jsme se všichni velmi těšili do lesa, tak bylo naškrábáno hned. Vyrazili jsme tedy s liškami ke Koníku, kde jsme si zahráli „Sedím, myslím, miluji“, „Šachy“ a „Krále střelců“. Při návratu z lesa jsme samozřejmě přinesli dřevo na večerní táborák.

Po obědě a následném poledním klidu následovala první etapka. U deseti různých soukmenovců jsme měli za úkol směňovat různé zboží. Háček ale byl v tom, že jsme neměli potuchy o tom, kdo

které boží přijímá a které na oplátku vydává. Nakonec jsme ale všichni získali podivný zlatý peníz – medaili statečnosti, který nám prý otevře cestu k Viktoriiným vodopádům na jakýsi rituál.

Následovala večere a po ní krátký táborák. Během něj se k nám připojili kmenoví bubeníci s hlavním šamanem, který nás posléze vyzval, abychom jej následovali k vodopádům. Tam jsme viděli nevidané – jistý cizinec Emil Holub připlul raněn po řece. Po chvíli obav o jeho zdraví z něj vylezlo, že se chce naučit našim způsobům a poznat naše zvyky. Že prý je badatel...

Filip Zoula

Bobří

Ještě před tím, než jsme u Koníka začali hrát zmíněné hry, každý se představil včetně přídavného jména, které si vymyslel tak, aby ho charakterizovalo a zároveň začínalo na stejné písmeno, jako jeho jméno. Tehdy jsme zaslechli následující: Děsivý Dído, Jiná Julie, Ostražitý Ondra Š., Moudrý Matěj M., Hloupý Honza T., Bláznivá Běla T., Krásná Kája Š., Tajemná Terka M., Gumová Gabča, Legrační Lucka, Zlobivá Zuzka M., a další.

Po etapce, kterou hoši bobří plnili pěkně pospolu a organizovaně se z iniciativy Michala M., který si chtěl ještě něco zahrát, vydali hrát „Falešné prší“, které jim Filip Z., vysvětlil, pokud ho už neznali.

Martin

Neděle 2. 7. 2017

Surikaty

Ráno trochu přšelo, ale naštěstí ne dlouho, tak jsme mohli jít do lesa Ke krmítku, kde jsme zase hráli hry. Odpoledne se konaly kmenové hry, soutěžili jsme v různých disciplínách například střelba lukem, skákání v pytli, přetahovaná, bowling, nošení pingpongových míčků na lžici a mnoho další. Při jedné hře s balónky vyhrál Adam a všichni ostatní se na něj s radostí vrhli. Ještě předtím mu Ema radila, aby neběhal, ale byl v klidu a míru. Pak jsme balili na puťák a taky se koupali ve vaničkách.

Jitka Mládková

Lišky

Ráno zatroubil budíček a všechny jsme se probudily, poté jsme si šly vyčistit zuby. Chvíli potom zatroubily snídani a šly jsme se najíst. Po snídani jsme se šly chystat do vaniček. Kdo chtěl šel se balit na puťák na který vyrážíme zítra. Kdo si nestihl zabalit věci na puťák, udělal to o poledním klidu. Po klidu

byly soutěže. Na večerním nástupu jsme se my Lišky dostaly na 2. – 3. místo, které jsme si dělily s Bobrama. Jako odměnu jsme získaly bonbony. Večerka byla kolem desáté hodiny.

Sojky

Po velmi náročných hlídkách jsme naši každodenní rozcvičku trochu odbily. Snídaně byla bohužel zase v Úschovně – byly rohlíky a Nutella. Poté byl nástup a rozchod na rajony a my dostaly na úklid Úschovnu. Součástí naší služby není jenom hlídání tábora, ale i hlídání pořádku v táboře a štípání dříví. Štípání dříví jsme si skoro všechny užily – já teda určitě.

O polední pauze jsme si dopřály luxusní koupel ve vaničkách. Odpoledne nás opět čekala etapka zvaná Kmenové hry. Skončili jsme poslední, jistěže z taktických důvodů. Při finální disciplíně Žirafí krk se do závěrečného souboje zapojili úplně všichni a přetrhli lano.

Večere proběhla bez významnějších událostí. Zítra nás čeká velmi očekávaný Puťák.

Kmenové hry: 1. Paviání dráha, 2. Útěk z pštrosího hnízda, 3. Luk, 4. Klauní zkoušky, 5. Varaní hemenex, 6. Poklona slunci, 7. Silák, 8. Klokaní tanec, 9. Sloní tanec, 10. Hod kobrou, 11. Mucholapky, 12. Bowling, 13. Žirafí krk

Havrani

Dnešní den začínal krásně, tak jako vždycky. Já a Martin si vždycky uklízíme stan, snažíme se mít vlajku čistoty. Ráno jsme měli k snídani „nutellu“ s rohlíkem. Dopoledne jsme šli s Medvědami do Elka a hráli jsme Trojnožku, Rozdupku a Babu. Bylo to dost super. Pak jsme s medvědy hráli mini. Bylo to těsné, ale prohráli jsme 7:6. K obědu jsme měli těstoviny alá šedá omáčka. Odpoledne jsme měli etapku. Vedoucí postavili z lavičky takové koloseum. Vypadalo to docela zajímavě. Byla tam spousta her jako třeba silák, hod kobrou, sloní tanec atd. Já třeba byl v silákově druhý, ale bylo to jen tak tak stejně si myslím, že David podváděl. Bohužel se to už neřešilo. V pár disciplínách jsme i my Havrani vyhráli jako ve sloním tanci a v mucholapce. Dost nás to všechny bavilo dokonce i mě. Večer bylo stahování vlajky.

Jakub Kříž

Bobři

Ráno jsme vstali později kvůli dešti. Šli jsme na rozcvičku, po ní byl nástup a snídaně. Dopoledne jsme šli za silnici do lesa hrát hry, jako třeba „Zem je láva“ a „Vrah“. Odpoledne byla etapka „Kmenové hry“. Moje disciplína byla „Varaní hemenex“. Měl jsem k noze přivázaný balonek stejně, jako moji soupeři a musel jsem jim ho rozdupnout. Skončil jsem druhý.

Ondra Štukavec

Ráno jsme měli rozcvičku a když jsme se protahovali, zjistil Martin, že je strašně zkrácený. Potom jsme si uklidili ve stanu a šli si vyčistit zuby. Následovala snídaně a nástup. Dopoledne jsme šli za silnici, hrát hry. Tam se vlastně vloni hrála etapka „Pavouci“. Hráli jsme „Zem je láva“, „Vrah“ a „Medvěd“. Poté jsme si zahráli experimentální hru, kterou nám Martin připravil. Spočívala v tom, že před námi byla na zemi nakreslená mřížka, v které bylo rozmístěno několik min, které jsme museli najít a přejít tak bezpečně na druhou stranu. Pak jsme hráli slepého mnicha. Pak jsme se vrátili do tábora na oběd.

Po obědě byly kmenové hry. Bylo deset disciplín: Paviání dráha, Útěk ze pštrosího hnízda, Střelba z luku, Klaunské zkoušky, Varaní Hemenex, Poklona slunci, Silácké zápasy, Hod kobrou, Klokání tanec, Sloní tanec, Mucholapka, Bowling a Žirafi krk. Na paviání dráze jsem byl já. Spočívala v překonání několika překážek a poté vhození míčků do kbelíku. První hod jsem minul, ale tak šikovně, že se míček odrazil od země a do kyblíku nakonec spadl. Ostatní hody se mi tolik nepovedly. Bobří oddíl se nakonec dělil o druhé a třetí místo spolu s liškami. Po večeri jsme se šli balit na puťák.

Matěj Verhagen

Bobři

Ještě před obědem jsme si stihli procvičit vázání uzlů (jako zdatný se v tomto oboru ukázal Matěj M. a Honza T.) a mapové značky (zde se naopak předvedl Ondra Š. se svými vyčerpávajícími znalostmi).

Mezi ostatními bobry se při kmenových hrách zaskvěl Ondra H., který ve své disciplíně „Silák“ dokázal udržet ešus v natažené ruce tak dlouho, že i o mnoho let starší Kuba Kříž měl co dělat, aby ustál tohoto nečekaně zdatného bobra! Nakonec sice skončil třetí, ale o takovém výkonu, který malý Ondra podal se bude ještě dlouho mluvit. Také David M. ukázal co umí: V disciplíně „Hod kobrou“, kde bylo za úkol vystřelit šíp z luku tak daleko, jak kdo svede, suverénně vyhrál. Dále dostřelil už jen Dído, který je ale cvičený střelec. Nejlepší moment celého odpoledne přišel ale v disciplíně „Žirafí krk“, což bylo přetahování lanem oddíl proti oddílu. Tam bobři všem ukázali, zač je toho loket, když suverénně porazili jak medvědy, tak havrany. Rozhodující třetí duel proti nejlepším holkám se ale zvrtil, když ke každé straně postupně přiběhlo na pomoc tolik diváků, až začalo lano praskat. Finální duel tedy skončil domluvou – remízou.

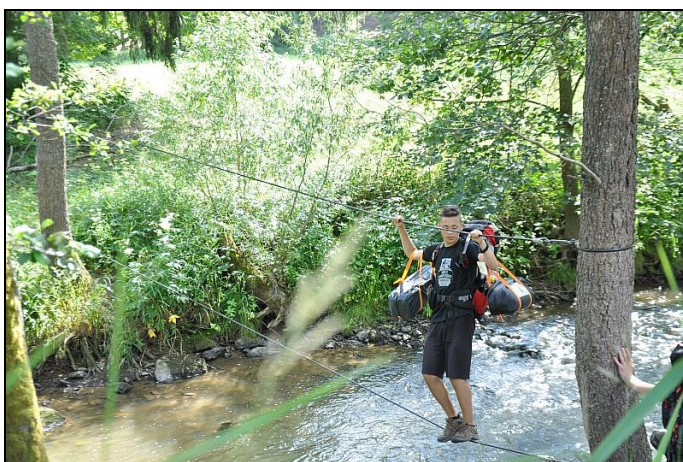
Martin

Pondělí 3. 7. 2017

Surikaty

Ráno po snídani jsme ještě dobalili nějaké věci a vyrazili na puťák na Trnávku. Nebylo velké horko, tak se nám šlo dobře. Cestou jsme se zastavili v Lukavci, kde jsme si nakoupili nějaké dobrůtky. Pak jsme ještě měli přestávky na jídlo a na pití. Na puťáku je fajn, moc se nám tady líbí. Spíme ve stanech na karimatkách, hrajeme hry a děláme ohníček. K večeri byly těstoviny se sýrem a kečupem a gulášová polévka. Zuby jsme si vyčistili u pumpy a těšili se na další den.

Jitka Mládková

Lišky

Dnešní ráno probíhalo stejně jako předešlé dny. Vzbudily jsme se v 7:30, šly jsme si vyčistit zuby a na nástup. Po nástupu nám řekly: „Rozchod na balení na puťák“. Tak jsme si šly dobalit poslední věci, které nám chyběly jako kartáček, spacák a pyžamo. Vyrazily jsme směr Lukavec. Na puťák jsme šly obkličkou. Místo toho, abychom šly 8 km tak jsme šly 25 km! Ale ta cesta byla fajn. Zuzka pořád mluvila o svatbě Kiki a Šimona. Jo a zapomněla jsem říct, že s námi šli Medvědi. Do Mezilesí jsme dorazili kolem

poledne. Museli jsme začít stavět stany, abychom měli kde spát. Večer jsme měli k večeři špízy a pak jsme šli k ohni a zpívali písničky. Spát jsme šli kolem půlnoci.

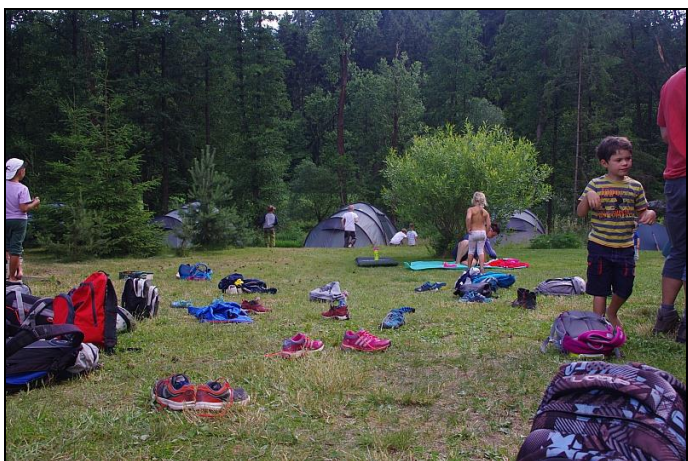
Sojky

Dnes ráno jsme vynechaly rozcvičku, abychom si mohly dobalit věci na puťák. Naštěstí se karimatky a spacáky vezly autem, takže bylo o zátěž méně. Z tábora jsme vyšli spolu s Havrany a Bobry kolem 10 hodiny.

Hned na naší první zastávce v Lukavci se nám naskytl pohled na chlapa v kontejneru na použitý textil. Po zbytek cesty už bylo slyšet jen občasné vzdychání, jak byli všichni zpocení a unavený. Na Trnávku jsme dorazili v 15:15.

Když jsme se rozdělili do čtyř týmů a přešli studený jez, začalo obvyklé shánění kamenů, vidlic a jiného dřeva. Poté začal závod, komu se rychleji podaří přehořet provázek. Vyhrál tým Maku. K večeři bylo rizoto. Jako první

měli jídlo uvařené tým Mickeyho kluků, ale nejlepší jídlo měl tým Hakunamatáta. Potom byl táborák, ale o půlnoci museli všichni jít spát. Sára, Bára, Růžena a Honza spali pod širákem.

Medvědi

Když jsme šli na puťák tak jsme šli do Mezilesí, které bylo daleko asi 8 km. Malí šli na Trnávku, kterou šli 15 km. Když jsme dorazili na puťák tak jsme postavili stany. Naše skupina dostala stan, který nešel postavit.

Nakonec jsme ho postavili. Pak jsme udělali oheň a udělali si špízy. Hráli jsme spoustu her. Další den jsme měli k snídani housku s máslem nebo marmeládou. K obědu jsme měli kuřecí polévku a těstoviny k večeři burty.

Potom jsme šli spát.

Havrani

Ráno jsme dobalili poslední věci a vyrazili se Sojkami a Bobry na puťák. Po cestě jsme viděli spoustu zajímavých věcí kupříkladu. Týpka hrabajícího se v popelnici s oblečením. Hráli jsem velice zajímavou hru ZEM JE LÁVA. Když jsme dorazili na naše obvyklé místo, tak jsem zjistil, že si jej před námi obsadily vosy, tím pádem jsme se přesunuli výše na kopec a tam postavili tábor.

Miloš a Kuba Růžička (Růžena)

Bobří

Ráno jsme si dobalili posledních pár věcí na puťák a spacák s karimatkou jsme si dali do úschovny. O několik chvil později jsme udělali hada a předávali jsme si spacáky a karimatky a postupně je přemístili do auta. Potom jsme si vzali krosny a vyšli jsme z tábora do Lukavce. Tam jsme si nakoupili a šli jsme dál. Cesta trvala asi pět hodin. Po dlouhé cestě byli všichni rádi, že si mohli sundat krosny. Na známém místě, kde jsou každý rok stany bylo letos vosí hnízdo, takže jsme stavěli stany na kopci. K večeři bylo rizoto. Bylo výborné, na to, že jsme si ho vařili sami. Pak jsme si šli vymýt ešusy do řeky, ale na mě to bylo moc vysoko, a proto jsem spadl do řeky. Ihned jsem se šel převléknout a mokré věci sušit. Šel jsem si sednout k ohni, aby mi bylo tepleji. Večer jsme hráli u ohně hry a zpívali písničky.

Matěj Verhagen

Bobří

Ráno, ještě před odchodem jsme mezi námi přivítali našeho dalšího kamaráda Matěje Zikmunda, který se k oddílu Bobřů připojil až takto dodatečně. O to hlavní ale nepřišel, o puťák! Letošní cíl našeho putování - Trnávka nám byl společný i s havrany a sojkami. Cesta byla zvolena následující: Lukavec-Vyklantice-Babice-Radějov-Arnešovice-Chata Trnávka, z chaty jsme se letos brodili přes jez. Jelikož nás letos bylo mnoho, rozdělili jsme se do čtyřech skupin pojmenovaných „Hakuna Matata“, „Mickeyho klubík“, „Maku“ a „Krtci“.

Martin

Úterý 4. 7. 2017

Surikaty

Na dnešek jsme se moc těšili, každý rok totiž tenhle den máme knedlíčky s borůvkovou omáčkou. Po snídani jsme vyrazili do lesa, a když jsme se tam trochu porozhlédli, dostali jsme strach, že žádný oběd nebude, protože jsme žádné borůvky neviděli. Šli jsme dál a dál do lesa a nakonec se nám nějaké borůvky přeci jenom podařilo nasbírat, takže jsme se výborného oběda přeci jenom dočkali. Odpoledne jsme hráli v lese naší oblíbenou rozdupku a k večeři jsme si opékali buřty. Když se setmělo, hráli jsme ještě jednu hru, která se nám moc líbila. Chodili jsme do lesa pro klíče Bílé paní, které byly navlíknuté na svítících kroužcích.

Jitka Mládková

Lišky

Ráno jsme mohly spát, jak dlouho jsme chtěly. Samozřejmě nás neprobudil nikdo jiný než Zuzka s Kačkou. Všichni si ráno udělali čaj kromě skupinky, které velel Šimon. Po jídle jsme šli do lesa a hráli jsme Trojnožku. Po hrách jsme si museli jít uvařit oběd. Polévku z pytlíku a těstoviny. Po obědě jsme museli odpočívat a mít polední klid. Když jsme byli všichni odpočinutí, vrátili jsme se zpátky do lesa a hráli jsme vlajku a prasátko kvíkni.

Další hru, co jsme hráli, bylo na pány a na dámy. Když nastal večer a byli jsme u táboráku, nastal ten správný čas na bojovku. Po náročné bojovce jsme šli spát.

Sojky

První Sojky vylezly ze stanu kolem 8 hodiny. Týmy Hakunamataka a Krtci dělají čaj, ostatní na to byli moc líní. Poté jsme si zahráli pár her – Trojnožku, Slepého mnicha, Lodě, Pavučinu a Sedím-myslím-miluju.

Kolem 16 hodiny jsme začaly vařit oběd. Byly těstoviny s buřty a rajskou omáčkou ze sklenice. Následovalo něco pro otužilce, koupání v tom ledovém jezu. Pak se hrála Přetahovaná o míč. Po krátké pauze nás svolali na oddílovou hru Safari. Spočívala v tom chytit vedoucího nebo instruktora, kteří představovali nějaké zvíře a donést lísteček s tím zvířetem do banky. Cestu ovšem komplikoval Ochránce přírody.

Lev – Vlád'a, Levhart – Martin Zoula, Nosorožec – Mikuláš, Tygr – Rarach, Antilopa – Dominik, Slon – Matička, Žirafa – Šárka, Chameleon – David, Ochránce přírody – Dan, Bankérka – Verča

Kiki B. se stala naší oddílovou kadeřnicí. Skoro všem upletla krásné copánky. K večeri byly opékané buřty a chleba. Poté jsme si sedli k jednomu ohni, hráli hru – Ve které písničky se vyskytuje slovo ... a až do půl jedné jsme velice nahlas zpívali táborové písničky. Bára, Honza a Růžena opět spali pod širým nebem. Sára už spala ve stanu.

Havrani

Ráno jsme vstali a udělali si snídani. Dopoledne jsme hráli spousty velice zajímavých her (například Trojnožka, Slepý mnich, Pavučina atd.). Poté byl čas na oběd, k obědu jsme měli výborné těstoviny s boloňskou omáčkou. Odpoledne se hrála hra Safari. Večer byl velký táborák.

Miloš a Kuba Růžička (Růžena)

Bobří

Vstávali jsme pozdě, protože nebyl budíček. Po snídani, hrách „Pavučina“, „Trojnožka“ a „Slepý mnich“ a krátké bitvě o volejbalový míč jsme se šli koupat na hráz. Potom jsme si vařili těstoviny s masem a rajskou omáčkou.

Odpoledne dorazili Mikuláš se Šárkou, kteří včera byli na návštěvě v Mezilesí u Medvědů a Lišek. Hráli jsme etapku Safari, kde jsme chytali vedoucí představující zvířata v savaně. Například žirafa (která se ráda zdržovala v houští), levhart, chameleon, lev a slon. Potom večer jsme opékali buřty a zpívali písničky „Bedna od whisky“, „Sáro“, „Kozel“ i ve verzi „Šneček“, „Tři citronky“ a další.

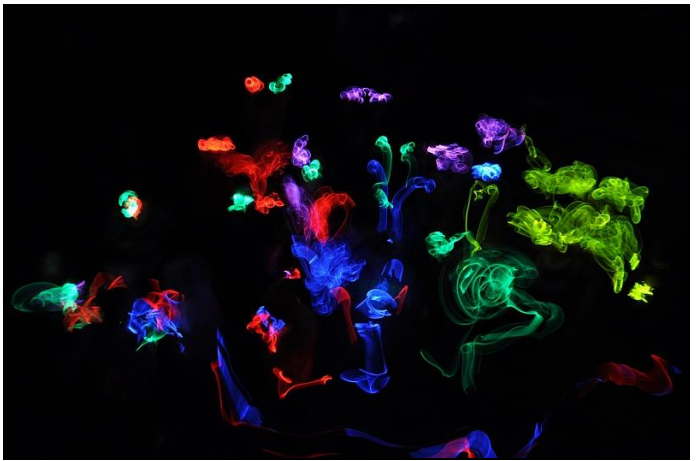
Kuba Laurich

Bobři

Jelikož v lukaveckém tábořišti, kam se sjeli kmeny z širého okolí začala docházet potrava, vydali jsme se lovit na Trnávku. Zde jsme našli hojnost zvěře, a tak jsme se směle pustili do díla. Jako nejlepší lovec se ukázal být Michal M., který ulovil zvěř v hodnotě \$1520. Druhé a třetí místo si dělili havrani Kuba Kříž a Honza Matušík, oba shodně po \$1170. Na třetím místě skončila Sára ze Sojek, která ulovila zvěř za úctyhodných \$990.

Martin

Středa 5. 7. 2017

Surikaty

Ráno vykouklo sluníčko a bylo teplo. Po snídani jsme si chvíli hráli a pak jsme se šli koupat do říčky Trnavy. Voda byla trochu studená, ale to nám nevadilo. Namočili jsme se úplně celí, někteří dobrovolně a někteří omylem.

Třeba Adam a Róza tam sklouzli, ale vůbec jim to nevadilo, když vylezli, tak se tomu smáli Pak jsme se na sluníčku usušili a šli si balit věci, protože dneska už jsme se vraceli z puťáku. Ke svačině jsme měli meloun a k obědu bramborou kaši se skvělou sekanou. Pak jsme si chvíli odpočinuli, naplnili si láhve s vodou a vyrazili na cestu. Zpáteční cesta utekla celkem rychle a v Lukavci jsme ještě stihli otevřený krámk, kde jsme si mohli koupit něco na občerstvení, bylo to hlavně zmrzlina, protože nám bylo teplo. Zbývali nám už jenom dva kilometry do tábora. Dorazili jsme a vybalili si a ještě se stihli vykoupat. Potom jsme stáhli vlajku a šli jsme do spacáků se těšit na další den.

Jitka Mládková

Lišky

Já jsem vstala v 6:30 a potom postupně vstaly všechny Lišky. Šly jsme si vyčistit zuby. Po snídani jsme si musely zabalit věci do svých batohů. Zapálily jsme si oheň a daly vařit vodu na rýži. Když se nám rýže uvařila, dala nám Julča hrášek, kukuřici, nakrájené buřty a směs z konzervy. Po obědě jsme musely uklidit ohniště, odnést nepoužité dříví zpátky do lesa. Když tohle bylo hotové, nastalo uklízení stanů. Po téhle práci jsme si sbalily krosny a chtěly vyrazit směr tábor. Na cestu jsme dostaly jablko, májku s chlebem a sušenku. Cesta byla naštěstí krátká, ale byl to zážitek. Po příchodu do tábora jsme si vybalily svoje věci a šly jsme na večeři. Když skončilo stahování vlajky, byly jsme tak unavené, že jsme si šly vyčistit zuby a šly spát.

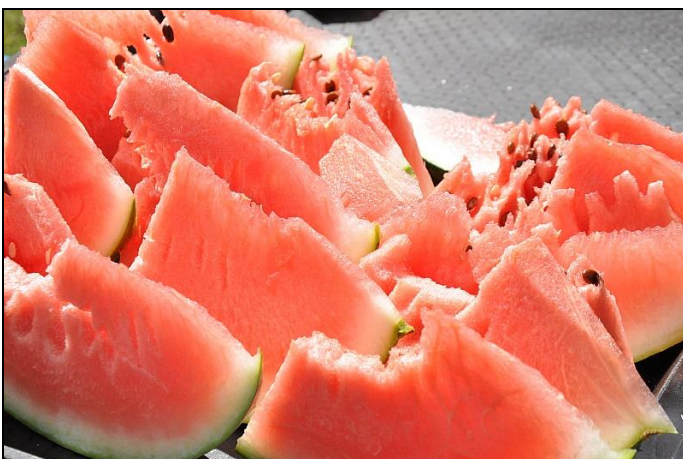

Sojky

Dnes jsme opět vstávaly velice pozdě. Po snídani jsme si sbalily krosny, spacáky, karimatky a týmově se vrhly do balení stanů. K obědu jsme dostaly hovězí polévku z pytlíku a týmu Krtků přitom začala hořet jedna vidlice, polévka se naštěstí stihla uvařit včas.

Kolem 14:30 jsme vyrazily směrem k táboru na Vyklantickém kopci si někteří ještě zahráli nějaké hry, Rarach totiž rozdával svoje zásoby, aby měl v krosně místo na to, co si nakoupí v Lukavci.

Do tábora jsme dorazily okolo 19:40. K večeři bylo jako obvykle rizoto a k tomu výtečný bonus, lahodné lívance.

Havrani

Ráno jsme jako obvykle vstali a udělali si snídani. Hned po snídani jsme si zabalili a složili tábořiště. K obědu jsme měli instantní hovězí polévku z PENNY. Poté jsme přebrodili řeku Trnavu a vyrazili na zpáteční cestu. Naši hlavní zastávkou bylo město Lukavec, kde jsme dokoupili naše velice „potřebné“ zásoby sladkostí a Fidget Spinnerů. I když jsme do tábora dorazili něco málo po sedmé hodině večerní, tak jsme se do vaniček dostali až okolo půl desáté hodiny.

Miloš a Kuba Růžička (Růžena)

Bobří

Dne 5. 7. se odcházelo z Trnávky. Ráno jsme šli rozdělat oheň na čaj. Oběd byla polívka a naše skupina Krtků ho měla hotový jako poslední. Poté jsme si měli zabalit věci do krosny, spacáky a karimatky jsme měli dát na hromadu. Pak jsme balili stany, bylo to těžké, protože byly nové a nechtěli jsme je zničit. Museli jsme uhasit oheň, vysbírat všechno dřevo a chrostit z louky. Pak jsme zchladili kameny z ohniště a přemístili je k potoku. Poté jsme odešli z Trnávky do Lukavce, kde jsme si koupili něco k snědku a pak jsme šli do tábora.

David Mašát

Čtvrtek 6. 7. 2017

Surikaty

Dneska jsme šli ráno do lesa. Hráli jsme hru – Kdo se první usměje. Dávali jsme jednomu vybranému různé otázky, třeba „co jsi dneska snídal?“, „co máš na hlavě“ a vybraný musel odpovídat stále stejně „smradlavé bláto z náhona“. Musel vydržet co nejdéle vážný a nerozesmát se. Nejlepší se to povedlo Róze a Štěpánovi, kteří vydrželi být vážní celé kolo. Pak jsme se učili uzly a pak zase hráli hry, třeba škatulka, škatulka hejbejte se. Po obědě a poledním klidu byla další etapa. Moc nás bavila, protože jsme se učili masajsky. Běhali jsme po lese a hledali na stromech lístečky se slovy a jejich překlady. Museli jsme si to zapamatovat a říct to svému vedoucímu, který to zapsal. Nejlepší to šlo Benovi, Štěpánovi a Viktorovi. Naučili jsme se všechny slova, která jsme uměli.

Jitka Mládková

Lišky

Po vydatné snídani obsahující rohlík a napodobeninu Nutelly jsme se s Havrany vydali do lesa hrát záživné hry. Také jsme se učili věci na Memoriál, např. uzly, značky a práci s buzolou nebo stavění imaginárního stanu.

Potom jsme se dostavily na vydatný oběd (segedínský guláš nebo jak říkal Rarach), který nám všem mooooooc chutnal. Následně jsme dělaly záživné věci o poledním klidu, např. válení se někde na zemi za stany a pozorování ostatních válejících se lidí.

TROUBENÍ Po tomto zatroubení jsme se vzájemně zvedly ze země a šly se obléct do krojů, kvůli následující etapě, kde jsme hledaly 99 papírků se slovy v našem jazyce i jazyce Emila Holuba. Myslím, že Lišky si zasloužily první místo, jelikož jsme měly nejvíce papírků, ale protože je nás o dvě více, byly jsme třetí. Po návratu z velmi záživné etapky jsme se zase všechny válely, akorát ty sportovně založené (všechny kromě mě a Káji) šly raději hrát přehazku a softball.

TROUBENÍ Ti, co měli narozeniny, táborový oslavenci stahovali vlajku a měli hromadné potřesení rukou se všemi táborníky. Potom jsme si stihly vyčistit zuby a potom jsme šly spát, až na ty co měly hlídky.

Vyrobila: Áňa, Opravila: Kajínek Š.

Sojky

Náš den jsme začaly naší obvyklou rozcvičkou. Vzaly jsme si karimatky a došly do lesa za silnici. Oficiálně se k nám přidala Monča spoluvedoucí u Sojek. Před obědem jsme si ještě dopřály koupel ve vaničkách. Poledňák jsme si už tak neužily, protože jsme měly službu v kuchyni. Před etapkou jsme ještě šly k ohništi a učily se uzle a morseovku. Etapka se jmenovala Slovník. Šlo o to zapamatovat si slova v češtině a v cizím jazyce a poté je doběhnout říct vedoucím. Cestu komplikovala africká zvířata a jejich zapeklité úkoly, díky kterým jsme zapomněli na předtím viděná slova. Večer jsme se sbalily a odešly na přespání s Havrany do tee-pee. Hráli jsme hru Dámy a pány.

Medvědi

Dnes dopoledne jsme se s oddílem učili na Memoriál. Například mapové značky, uzle, divy světa sjednocené Filónem Byzanským a rostliny. Když jsme dokončili náročné učení, šli jsme hrát hry. Hráli jsme rozdupku a mou oblíbenou trojnožku. S klukama jsme následně sledovali pavouka. Po obědě a poledním klidu byla etapka. Museli jsme šamanovi pomoc najít útržky z africko-českého slovníku, který byl chráněný divokými zvířaty. V této etapě náš oddíl skončil druhý. Etapka byla velmi zábavná a moc jsme si ji užili.

Vojta Šmíd

Havrani

Dnes jsme šli do lesa s Liškami. Když jsme došli do lesa tak jsme se učili uzle na uzlovačce, pak jsme se učili mapové značky. Pak Sedlos a Matička dělali názornou ukázkou, jak se staví stan typu A. Hráli jsme hry jako na babu, ale nebyla to normální baba, v této babě jste museli skočit na strom a to byl domeček. Potom jsme šli do tábora. Poté byla etapka, kde jsme museli hledat slova v češtině a v nějaké jiné řeči. My Havrani jsme byli první. Večer byl táborák a pak jsme šli spát.

Bobří

Včera jsme přišli z puťáku a všichni jsme byli hrozně unavení. Naneštěstí na nás vybyla hlídka. Vše probíhalo v pořádku až do půl šesté, kdy se z nenadání ozval tak silný hrom, že jsem si myslel, že někde trhají skálu dynamitem. Dopoledne jsme byli v Dolíku učit se uzle. Já už jsem všechny uměl, takže jsem se těšil, až budeme hrát nějaké hry. Nakonec jsme hráli hru „Udělej do minuty“. Odpoledne byla etapka, kde jsme museli pomoci šamanovi doplnit jeho slovník. Bohužel jsme dopadli poslední.

Matěj Měchura

Pátek 7. 7. 2017

Surikaty

Ráno byl pozdější budíček, protože pršelo. Když přestalo, šli jsme do lesa Za silnicí, kde jsme se učili mapové značky a hráli hru „Prasátko kvíkni“. Po obědě a po poledním klidu jsme šli na etapku. Chodili jsme po stopách divokého koně a plnili různé úkoly; například stříleli ze vzduchovky na železného zajíce, luštili hlavolamy, hledali věci, které nám měli pomoci v posledním úkolu, kdy jsme měli udělat odlitek stopy bájněho zvířete sanguar.

Smíchali jsme sádro s vodou a nalili ji do stopy. Pak jsme čekali, až to zatvrdne. Róza s Emou to hlídali a pak to odnesli Emilu Holubovi očištěným kartáčkem spolu s obrázkem sanguary, který namalovali. Večer jsme ještě hráli hry s míčem a Matěj se Štěpánem hráli baseball.

Jitka Mládková

Lišky

Po snídani, kterou jsme měli v Úschovně kvůli dešti, náš oddíl zůstal v táboře a štípal dříví, jelikož jsme na tento den měly dříví hlídky pořádek. Po obědě byla etapka, která spočívala v tom, že jsme chodily po stopách divokého prasete. Střílelo se ze vzduchovky a na závěr jsme dělaly sádrové odlitky. Večer jsme si zahrály přehazku.

Sojky

Dnes ráno zase hrozně přšelo. Když přestalo, vydaly jsme se opět do lesa za silnicí. Zopakovaly jsme si uzly a naučily se hrady a mapové značky. Až do oběda jsme pak hrály rozdupku. K obědu byla nudlová polévka a rajska s knedlíky. Odpoledne byla etapka – ztracené posvátné zvíře. Hra spočívala ve stopování zvířete, ne na rychlosti, ale na přesnosti. My Sojky konkrétně stopovaly zvíře jménem Sanguard. Poprvé za dlouhou dobu se večer troubila večerka. Byl krásný, teplý, letní večer.

Medvědi

Dopoledne jsme šli ke Koníku se učit na draka Šmaka, ale nejdříve jsme se pokoušeli rozdělat oheň z mokrého dřeva. Vedoucí to měli za 2:30 a ostatní až za 15 minut a více. Pak jsme se učili s buzolou a s mapou. Hráli jsme hru jménem Pašeráci, kde musíte dostat co nejvíce kolíčků přes prohlídku. Byla to zábavná hra při, které jsme ztratili jeden kolíček. Odpoledne byla etapka ve které se stopovalo zvíře. Po cestě se skrývali věci na namalování zvířete a na odlití jeho stopy. Vše jsme měli až na pastelky, které jsme hledali hodně dlouho. Když už jsme to vzdali, tak je našel Standa a přinesl nám je.

Radek Weiss

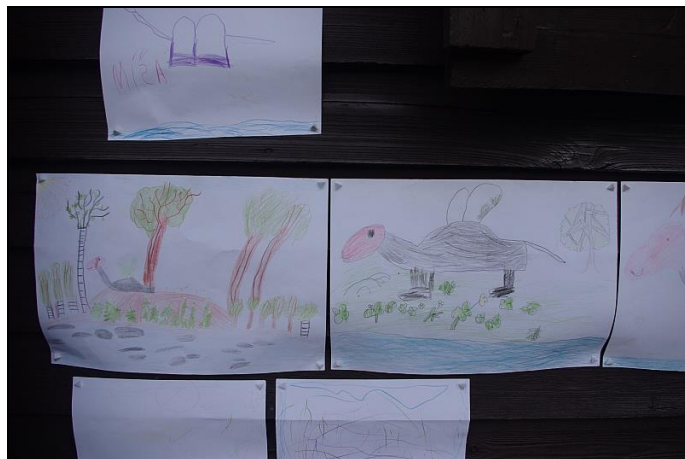
Havrani

Ráno jsme se probudili, když se troubil budíček. Začátek dne byl obyčejný (bez žádných speciálních událostí) hlavně byl pohodový. Zábava začala dopoledne, když jsme byli v lese u potoka. Tam jsme hráli oddílový Bang (karetní hra, která je hodně akční, protože je ze starého westernu). Hráli jsme 3 kola. První kolo bylo nejzábavnější, protože jsme Martina zavřeli do vězení, a ještě k tomu byl hledaný, tak jsme mu ze srandy začali říkat špino.

Nejvtipnější na tom bylo, že byl doopravdy pomocník šerifa, takže měl být spíš ten dobrý. První a druhé kolo vyhráli bandíti. Třetí vyhrál šerif a jeho pomocník. Ty co, ale Bang nehráli, se učili věci na Memoriál (závod s tábornickými zkušenostmi). Po oddílovém programu jsme šli zpátky do tábora na oběd. K obědu byla rajska omáčka. Skoro všichni se najedli a vychutnali si oběd. Po obědě byl polední klid. Všichni buď odpočívali, četli si knížky nebo si povídali. Pak následovala etapka. Ta byla o tom, že Emil Holub chtěl důkazy o existenci podivného draka. Toho jsme vyhledali pomocí všelijakých stop. Pak jsme ho našli a namalovali. Vzali jsme si odlitek jeho pravé stopy. Nikdo, ale tuto etapku nemohl vyhrát, protože se nezávodilo na čas, ale hodnocení bylo podle odlité stopy a obrázku. Všichni, ale měli nádherné obrázky

i odlišné stopy, takže nikdo nevyhrál. Po etapce byla večere a volno. Vypadalo to, že se všichni bavili. Po večerním nástupu jsme si šli vyčistit zuby a spát.

Lukáš Prask

Bobří

Dopoledne jsme šli na oddílový program do lesa a hráli jsme hry, např. „Máš minutu“. Odpoledne jsme měli hledat bájně zvíře „sarguaru“. Museli jsme udělat odlitek její stopy a nakreslit ji.

Kuba Měchura

Bobří

Rád dodám, že při stopování si bobří družina vedla dobře: Poté, co Honza T. našel ve své karimatce schovanou nádobu ukrývající vzkaz od Emila Holuba, se bobří vrhli do stopování onoho bájněho zvířete.

První stopu jsme našli u mola, odtud jsme lehce trefili do Elka, kde kdysi stávaly majáky. Zde na nás čekal JiPo se vzduchovkou a terčem. Nikdo z Bobrů sice netrefil terč dokonale, ale daleko od zásahu neměli oba Měchurové, Ondra H. a Honza T. Poté, co si každý vystřelil, jsme dostali pytel sádry, abychom si mohli odlít stopu stopovaného zvířete. Naše další cesta pokračovala hlouběji do zarostlého a divokého Elka, protože právě tam směřovaly stopy sarguary. V největším houští našel Ondra H. patronu, ve které byly schované pastelky. To asi proto, abychom měli, jak to zvíře nakreslit, až ho vystopujeme. Stopa vedla kolem krmítka do temné části Elka, kde jsme záhy našli natažený vlasec, po kterém patrně potvora lezla. A opravdu na druhé straně vlasce stopy pokračovaly. Cestou jsme ještě našli velké archy papíru, také určené pro kresbu.

Když nás stopa zavedla do horní části Elka, museli jsme vyřešit dvě záhady: Odemknout zámek pomocí správné kombinace tří čísel a otevřít krabičku, která na první pohled vůbec otevřít nešla. O první se postaral Matěj Verhagen, který potřebnou kombinaci našel na jednom z kamenů, druhý problém vyřešil po dlouhém bádání nás všech Michal M. Krabička skrývala šifru (petronilku), ale ta nebyla pro luštitelce Filipa a Honzu problém. Nakonec jsme se dostali až k odlévání stopy. Mezitím, co Filip kreslil sarguaru, ostatní odlili z namíchané sádry stopu, kterou jsme pak konečně odnesli do tábora.

Martin

Sobota 8. 7. 2017

Surikaty

Dnes nás čekal Poklad draka Šmaka. Byl to celodenní pochod za pokladem. Bylo nás ve skupince 13 a byli jsme namíchaný s velkými. Vyrazili jsme po šifrách a vždycky se dozvěděli, kam máme jít dál. Plnili jsme cestou různé úkoly, jako vymýšlení a malování nových dopravních značek, museli poznat, kolik hran má šestiranná tužka, kolik draků je nad rybníkem a jednu část jsme museli jít úplně potichu. Taky jsme museli vymyslet básničku s osmi verši:

S draky jako přáteli, všichni jsou hned veselí,
buřty opékáme rádi, když už jsme ti kamarádi,
malí velcí bez rozdílů, každý má nějakou sílu,
tým Mrskoše jako nic, nebojí se dělat víc.

Cesta byla místy trochu náročná, ale legrace třeba byla, když nám drakomluví volal do telefonní budky v Křešíně.

K večeri byly zapečené těstoviny a pak jsme ještě hráli přehazku a pak do postýlek.

Jitka Mládková

Lišky

Dnes se konal Poklad Draka Šmaka. Hned po snídani jsme se dozvěděli, s kým budeme v týmu. Celý tábor byl promíchaný v různých skupinkách. Cestou jsme museli plnit úkoly a luštit šifry. Po nalezení a rozdělení pokladu musel celý náš oddíl umýt nádobí. Potom jsme se zaslouženě jen válely a odpočívaly nebo hrály softball. Na závěr krásného jsme měli táborák.

Sojky

Dnes, se klasicky vstávalo kolem půl osmé. Po snídani se všichni do 6 skupin, kvůli akci zvané Poklad draka Šmaka. Vedoucí těchto 6 skupin byli Sedlos, Hanka, Petr, Max, Jana a Mrskoš. Skupiny společně vyrazily na svoji cestu kolem 9:30 a vraceli jsme mezi 17 hodinou a 18 hodinou. Během celého pochodu se luštily šifry a na mapě se hledala ta místa, kde jsou. Po večeři jsme si ještě zopakovaly stromy a společně se všemi šli k táboráku.

Medvědi

Ráno jsme se klasicky protáhli a nasnídali. Potom následoval nástup, kde jsme se rozdělili do skupin na poklad draka Šmaka. Já jsem skončil s Hanou a s Kačkou. Na cestě jsme měli dost přestávek. Přestávky jsme dělali především kvůli tomu, že mladší děti nestíhali tempo starších. Další důvod byl například kvůli pití. Nakonec naše skupinka skončila na třetím místě. Na prvním místě skončila skupinka Jany. Po drakovi Šmakovi jsme šli s oddílem do sauny, kde jsme se po dlouhém dni umyli. K večeru jsme si zahráli hry třeba softball a vybíjenou. Po večerním nástupu jsme se odebrali k táboráku a pak jsme šli spát po náročném dni.

Šimon Hrubant

Bobří

V sobotu jsme měli program poklad draka Šmaka. Byli jsme různě rozděleni do družin, které byly sestaveny ze členů různých oddílů, a v kterých jsme byli vysláni na 15 kilometrů výpravy. V nich jsme měli plnit úkoly a hádanky. Hodně lidí poštipaly vasy, kterých vůbec letos létalo mnoho. Každého z nás bodly. V táboře jsme pak museli ukázat, že jsme splnili všechny své úkoly, které jsme po cestě dostali a pak najít svoji část pokladu.

Ondra Hornych

Lišky

Ráno nás probudilo troubení a šly jsme na snídani. Po snídani a po nástupu už začala startovat první dvojice na Memoriálu. Bylo celkem 10 stanovišť. Po doběhnutí dvojic došlo ke střídání na stanovištích s instruktory a vedoucími. Teď byla řada na ukázkou dovedností našich vedoucích a instruktorů. Když doběhli všichni vedoucí a instruktoři, tak se museli uklidit všechny stanoviště a byl oběd.

Odpoledne jsme měli mít oddílový program, ale zatroubili nástup na hru. Hra byla aukce. Každý měl 10 dolarů a mohl si kupovat, co zrovna bylo v nabídce dražby. Nebo jsme si mohli vytvořit skupinky a spojit naše dolary. V průběhu aukce se troubil poplach kvůli africké epidemii, která propukla ve vesnici. Což znamenalo co nejrychleji utéct nákaze. Když jsme došly na naše místo přespání, zahrály jsme si pár her a opékaly buřty k večeri. U ohně jsme zpívaly písničky a pak šly spát.

Andrea Pánková

Sojky

Dnes je neděle, což u nás Sojek znamená, že není rozcvička. Po snídani začalo obvyklé napětí, protože se pomalu, ale jistě schylovalo k Memoriálu – každoročnímu běhu za vzpomínku na tragickou nehodu. Memoriál se běhá ve dvojicích, popřípadě trojicích. Stanovišť s úkoly, které navštívíme je 10:

1. stavba stanu, 2. poznávání hradů, 3. uzly, 4. mapové značky, 5. azimut, 6. poznávačka stromů a bylin, 7. morseovka, 8. zdravotvěda, 9. kimovka, 10. Robinova kláda

Po poledním klidu nás svolal náhlý poplach. Po táboře se roznesla strašlivá epidemie a umíralo se (samozřejmě bylo všechno nahrané). Celý tábor se musel sbalit a vyrazit na „bezpečnější“ místo. My Sojky odešly s Medvědy a Bobry.

Medvědi

Dneska jsme běželi Memoriál. Byly tam různá stanoviště. Např. morseovka, stavění stanu, kimovka, zdravotvěda, mapové značky atd. Na 3. místě skončil Vojta. Já a Radek jsme skončili na 2 místě a pak jsme měli oddílové hry. Potom jsme šli spát.

Bobří

Vstali jsme na ranní zatroubení. Nasnídali jsme se a čekali, dokud jsme se nedostali na start. Byl totiž Memoriál. Rozdělili jsme se do dvojic. Byl jsem s Matějem Zikmundem. Všechna stanoviště byla docela jednoduchá.

Jenom na azimutu, který dělal Rarach, si všichni vylámali zuby.

Potom byl oběd a po obědě polední klid. Potom jsme viděli, jak se táborem vláčí nemocní. Kvůli epidemii jsme se vydali na přespání za tábor. Ale předtím k nám přijeli obchodníci a každý dostal určitou sumu peněz. Obchodovali například s bonbony a se službami. (Například JiPo nabídl 50 ran ze své vzduchovky.) Pak jsme se tedy sbalili spolu s medvědy a sojkami. Každý si objednal počet buřtů. Nad Pentagonem, kde jsme nocovali, jsme si udělali jedno ohniště, na kterém jsme si udělali buřty a topinky. Potom jsme hráli hry např. „Trojnožku“ a „Dámy a páni“ a potom jsme šli spát. Byl to super den. Až na pár mrtvých.

Michal Mikolášek

Bobří

Nemohu opominout úspěšnost bobrů při dražbě! Celkem dvakrát se jim totiž povedla koupě století. (Považte milí čtenáři, že dvě koupě století v jeden den se jen tak nevidí!) Vydražili totiž tak zvaný „Skrutý předmět“, tedy krabici, která mohla ukrývat naprosto cokoliv. Natruc velkému očekávání bobrů ale obě krabice obsahovaly místo zlatáků a celoroční zásoby čokolády jen roli toaletního papíru a rezavý a ke všemu ještě ohnutý hřebík.

Martin

Lišky

Po krásném ranním probuzení na kořenech stromů, šiškách a klacků jsme si hned sbalily a vyrazily zpět do tábora, jelikož po včerejší pandemii jsme musely přenocovat na jiném místě. My s havraníma jsme se vrátili jako první. My jakožto Lišky jsme šly hned do vaniček, poté jsme odpočívaly. K obědu byl výborný segedínský guláš. Po vydatném obědě musel přijít odpolední klid. Jako odpolední program byla etapka, která spočívala v tom, že jsme musely sbírat lektvary pro různé šamany. My jsme skončily na 3. místě. A to jsme ani nevyluštily šifru, která by nám pomohla. Prostě jsme šly na náhodu, ale ke konci jsme běžely. Bohužel většina našeho týmu se „zmrzčila“, tím způsobem, že některé si udělaly něco s nohou, nebo je bodla vosa. Ale i přesto jsme bojovaly. Když etapka skončila, bylo vyhlášení Memoriálu a hned potom následovala večeře. Po večeři byl večerní klid a mohly jsme si dělat, co chceme. Někdo hrál softball nebo volejbal. Pak se troubilo na večerní nástup a stáhla se vlajka, poté byla večerka.

Kristýna Kouřimská

Sojky

Každý se probudil jinak, někdo v 9 hodin, někdo okolo 10 hodiny a někdo dokonce v 11 hodin. Pak nás Jana zavolala na snídani, na rohlík jsme si mohly dát marmeládu, máslo nebo smetanito. Po snídani jsme šly hrát hry, první hra byla ponorky. Tato hra spočívala v tom, že bylo 5 družstev a každé družstvo mělo svého kapitána, ten jediný viděl a posílal torpéda do ostatních ponorek. Poté jsme hrály krále střelců, ve které hrály bohužel i vedoucí. Po téhle hře jsme už musely jít do tábora.

K obědu byl segedínský guláš. Odpoledne nás čekala naše oblíbená etapka. Tentokrát to byla etapka o lektvarech. Musely jsme běhat mimo tábor, abychom daly ostatním kmenům léčivé lektvary, které jsme dostávaly od Šamana u ohniště. Před posledním stanovištěm si Áďa natáhla vazy v kotníku a odjela do nemocnice. Po téhle etapce šlo 6 sojek do vaniček a měly studenou sprchu.

Medvědi

V pondělí jsem se probudil v 7:48. Po snídani si zahrajeme hry např. ponorky, krále střelců a uzle. Spolu jsme u Koníka, protože v táboře byla epidemie. Vrátili jsme se do tábora a epidemie u nás ustala, ale u ostatních kmenů ne tak jsme měli odnést lektvary, ale každý kmen měl jinou barvu lektvarů. Večer jsem hrál softball.

František Otisk

Havrani

Vrátili jsme se z přespání do tábora. V táboře jsme se rychle najedli a šli jsme si rozdělit práce. Jedna z prací byla mytí koryt, sekání dříví, mytí kuchyně. Po této práci jsme si dělali, co jsme chtěli, my jsme šli do vaniček. A potom byl oběd, po něm byl polední klid.

Etapka dneska byla odpoledne, kde jsme museli jako první vzít lahvičku s lektvarem a také šifru, kterou jsme nemuseli vyluštit, ale my jsme ji chtěli rozluštit. Luštění nám trvalo docela dlouho, ale potom jsme vyběhli za mlýn a odevzdali jsme lahvičku. Museli jsme si vzít zase jiný nový lektvar a s tím to lektvarem jsme běželi do lesa za Silnici a pak zase pro nový lektvar. A zase jsme běželi tentokrát do Dolního elka a opět zpátky do tábora, a pak zase přes brod a zpátky do tábora. Potom nás čekala Sauna, studánka u Koníka. Po této etapce jsme byli úplně vyčerpaný, proto jsme si zasloužili večeři. Ta nám dala zase novou

sílu a mohli jsme jít hrát vybíjenou nebo poslouchat strašidelné historky nebo hrát softball. Večer jsme byli tak unavený, že jsme zapluli do spacáků a spali až do rána.

Jakub Jahoda

Bobří

Probudili jsme se. Je krásné letní ráno. Vzhůru jsem jenom já a Matěj Verhagen. Postupně se probouzejí i ostatní. Potom, co jsme ve spěchu opustili tábor kvůli nějaké epidemii nevím čeho, jsme se krásně vyspali v lese. Nasnídali jsme se, zahrabali jsme ohniště a odklidili klacky. Po všech těchto věcech jsme si zahráli „Gordický uzel“ a „Krále střelců“. Když jsme došli do tábora, zbylé dva oddíly tam už byly. O odpoledním klidu jsme se pokusili rozpoutat vodní bitvu, ale v obou případech naše snahy zkazili vedoucí. Když skončil polední klid, museli jsme shánět lektvary pro ostatní vesnice, které by jim vyléčili vodu, ze které vzešla epidemie, kvůli které jsme nocovali mimo tábor. Některé oddíly zkoušely různé medicíny nosit náhodně do různých stanovišť, my jsme ale nejdříve vyluštili šifru, která nám řekla kam kterou medicínu odnést. Přesto jsme ale skončili až třetí.

Matěj Zikmund

Úterý 11. 7. 2017

Sojky

Dnes v noci jsme měly hlídky, oficiálně se však vstávalo až kolem půl deváté. Snídaně byla opět v Úschovně, protože zase pršelo.

Celé dopoledne bylo úplné aprílové počasí, v červenci! Buď to bylo vedro k padnutí nebo hustě pršelo. Naštěstí se stihly oškrábat všechny brambory k obědu. Oběd, pořád se mi ještě sbíhají sliny, byl dobrý. Tentokrát jsme měli gulášovou polévku a karbanátky s kaší.

Místo poledňáku jsme hlídaly pořádek v táboře, to jest, že jsme štípaly dříví. Odpoledne nás čekaly dva těžké úkoly. První, ten složitější, bylo focení celého tábora a potom jen samostatné oddíly, ovšem v našich krojích.

Ten druhý úkol byla etapka – sbírání barev. Bylo to jednoduché, který oddíl přinese nejvíc barevných papírků, hlavně těch černých (bylo za ně nejvíc bodů) vyhrává. Každý člověk dostal číslo na gumičce, které si dal na čelo. Jenže tohle číslo viděli všichni, a když ho někdo z předem určených přečetl, musel si dotýčný dojit ke svému vedoucímu nabít život. Večer byl táborák, ale ještě předtím, než se všichni přesunuli k ohništi, zpívala se před stany Sojek krásná písnička This is the life.

<https://www.youtube.com/watch?v=vQPZRkpW38&feature=youtu.be>

Havrani

Od rána pršelo a museli jsme loupat brambory. Pořád pršelo, na snídani jsme šli do Úschovny. Skoro všichni měli zavázaný stan. Dnes měl být Hančin běh, ale kvůli počasí byl zrušen. Přestalo trochu pršet, ale pořád byly hnusný mraky.

Na oběd jsme zase byli v Úschovně. Ke svačině byl jogurt.

Pak byl první díl etapky – focení. Druhý díl vypadal takto. Museli jsme sbírat barevné papírky, na hlavě jsme měli cedulku s číslem a to číslo, když nějaký instruktor nebo vedoucí přečetl tak si dotýčný musel jít dobít život k vedoucímu, který zapisoval skóre. Po celém dni nás čekal táborák, kde jsme si hezky zazpívali.

Bobří

Ráno strašně přšelo, neměli jsme rozvečku a někteří si asi ani výjimečně nečistili zuby. Snídaně byla později a byla v úschovně. Taky se měl konečně běžet Hančin běh, který se běhá každoročně. Byli jsme tedy s naším instruktorem Dominikem v úschovně, kde jsme hráli hry a taky nám Dominik řekl pár hororových příběhů. Celé dopoledne přšelo.

Odpoledně byla etapka. Šli jsme tedy za silnici. Náš úkol byl sbírat barevné papírky roztroušené po lese, ale měli jsme na čele čísla, která když vědoucí přečetli, tak jsme museli papírek zahodit a jít zpátky na start. Večer byl táborák. My jsme připravovali scénku. Byla o Memoriálu. Scénka se nám povedla, všichni se zasmáli, a to jsme chtěli.

Matěj Verhagen

Havrani

Ráno jsme opět vstali a uklízeli. Po snídani jsme si dobalili na závěrečku. Kolem desáté hodiny jsme vyrazili. První úkol byla morseovka. Tu jsme měli docela rychle vyluštěnou. Další šifry byly: klávesnice, čínská abeceda, obrácená abeceda, zlomky, polský kříž, telefonní čísla a domečky. Cesta byla dlouhá přibližně 16 km. K obědu jsme měli chleba s taveným sýrem, svačinkou a uzenu pastou. Dále jsme měli jablko a tatrunku. Jako vždy se šlo přes Kopaniny. Medvědi se dostali z prvního místa na třetí místo díky tomu, že si přečetli špatně zprávu a běželi do tábora udělat mapu, a tak první dvě místa obsadili Bobři a Lišky. Na čtvrtém místě byli Havrani a na pátém Sojky. Jako odměnu jsme měli chipsy, jojo bonbony, čokoládu, besipky a lentilky. K večeři jsme měli řízky s bramborem.

Jakub Růžička, Marek Tesař

Bobři

Dnes jsme vyrazili na závěrečnou etapu, která se nazývala „Mapování okolí Viktoriiných vodopádů“. Nultou šifru (abecedu nahrazenou čísly) dostaly všechny oddíly najednou v táboře a odvedla nás k leknínovému rybníčku v Kopaninách. Tuto šifru (a ostatně i ty další) jsme luštili ve složení Honza T., Filip Z. a já. U rybníčku jsme dostali šifru „Union Jack“, kterou jsme vyluštili hned. Poslala nás na rozcestí

do lesa u Kopanin, kde jsme potkali kmenového šamana. Ten nám dal morseovku, ze které jsme se dozvěděli, že dostaneme mapu s devíti stanovišti, které máme v libovolném pořadí projít. Dále také máme zakreslit do mapy nějaké zajímavosti, které na každém stanovišti zjistíme vyluštěním šifry. My jsme si zvolili trasu oklikou do Palčic a poté do Zhoře, kde se zrovna konal pohřeb. Zde jsme šifru dostali hned, abychom zde nemuseli hledat dohledávku. Abychom zachovali férové podmínky soutěže, zastavili jsme se za rybníkem na dohodnutých deset minut na malinách. Cesta potom vedla do Jizbic a přes Jelenov zpět do Kopanin až k Robinově kládě. Cestou jsme luštili mnoho zajímavých šifer, jako třeba „QWERTZ“, „Telefonní klávesnici“, a spousty dalších. Když jsme doluštili poslední šifru před Kopaninami, rozhodli jsme se, že zbytek cesty do tábora poběžíme. Asi bychom dopadli třetí, ale lišky a medvědi, kteří byli celou cestu před námi na úplném konci běželi místo k Robinově kládě do tábora kreslit mapu, a tak jsme závěrečku nakonec vyhráli. Mapu pak musíme do dne pěkně nakreslit. Celkově byla závěrečka super, protože jsme si sami volili trasu.

Vojta Tvrdík

Čtvrtek 13. 7. 2017

Bobří

Dnes se konala každoroční Benova oslava. Dopoledne jsme strávili v Malíkárně, kde jsme vymýšleli námět na naše divadlo. Nakonec z toho vznikla lehce odlehčená hra „Letní tábor Lukavec v Africe“. Po chvíli jsme se přesunuli k ohništi, kam jsme si kvůli velké zimě všichni vzali bundy (ano, v létě doopravdy někdo nosí bundy) a začali jsme nacvičovat.

Konečná verze naší scénky sestávala z následujících bodů: „Budíček“, „Docházka“, „Parodie na Sojčí rozvíčku“, „Snídaně“, „Škrabání brambor“, „Lov“, „Oběd“, „Buzení Dída písni Okoř“ a „Vyrábění paštiky“.

Po obědě se začalo hrát. Když skončila poslední scénka (což byla ta naše – upřímně děkujeme, Honzo Mládku, mohli jsme doladit pár posledních detailů!), vrhli jsme se na nachystané koblihy a nápoje. Poté, co se vše snědlo a vypilo, byla vyhlášena přehazovaná.

Proti sobě stály dva týmy: „Tým číslo Petr“ a „Tým číslo Mrskoš“. Konečný výsledek se nedal počítat, protože jak i sám nejmenovaný rozhodčí Max Hermel od Medvěďů prohlásil, bylo to podplacené.

A konečně večer jsme byli předvoláni před našeho kmenového šamana a Emila Holuba, kteří zhodnotili naše snažení, každému dali na památku děkovný list a náhrdelník z pravých masajských korálků.

Honza Tesařík

Pátek 14. 7. 2017

Havrani

Ráno nám vedoucí dne Mrskoš oznámil, že kvůli špatnému počasí se Hančin běh přesouvá na dnešek. Následovala rozcvička s Hanou. Když jsme se do rozcvičili tak mohl závod začít. Po startu se hned dostal do vedení Matyáš, který si svou pozici udržel až do konce, hned za ním byl Jakub Kříž, za zády měl Miloše, který ho za Ďolíkem předběhl. Po Hančině běhu, byla Vlajka nejoblíbenější hra tábora. Odpoledne jsme balili částečně tábor.

Večer byl závěrečný táborák.

Pro ty co neví co je vlajka. Je to hra, kde se tábor rozdělí na dvě družstva, na modré a červené. Účelem hry je, aby váš tým sebral druhému týmu vlajku. Ale aby to nebylo tak jednoduché, každý hráč má svou hodnotu. Nejnížší hodnota je pěšák, ten může útočit jen na pěšáky. Pěšáků je ve hře nejvíce. Poté je tu kulomet, ten může na pěšáky a sám na sebe. Teď máme na řadě protiletadlové dělo, které útočí jen na letadla, ale na nejiného nemůže. Hned za ním je tank, tato postava může na všechny kromě letadla. A poslední hodnota je letadlo, které může útočit do všechno kromě protiletadlového děla. A určitě se ptáte jak zničit protihráče ... Je to zcela jednoduché stačí mu jen strhnout fáborek z krepáku, který má připevněný na ruce.

Miloš Tesař

Bobří

Tááák! Pěkný předposlední den tábora! Po snídani jsme šli na rajony, tentokrát pořádně :-). Hned po tom, co jsme uklidili tábor, jsme šli na brambory. Chvilí poté, co byla poslední brambora oškrabaná doběla, nám bylo oznámeno, že se Hančin běh nakonec přece jen uskuteční. Takže rozcvička, připravit, pozor a ... běh! Jako první letos doběhl instruktor Matyáš, po něm Miloš Tesař a nakonec Max. A abychom se náhodou nezadýchali příliš málo, následovala tradiční velká celotáborová vlajka. Ztracenou energii nám pak dodala buřtgulášová polévka spolu s pečenými kuřaty. Energie byla určitě potřeba, protože se odpoledne začalo balit. Nicméně řada z nás měla hotovo již po poledním klidu (Kuba M., Ondra H., Vojta T a Honza T.). Odpoledne se dokonce začaly bourat i některé vedoucovské stany. Po pauze na večeři a následném dobalování zakončil dnešní den nádherný poslední táborák. Snad se za rok u něj zase všichni sejdeme.

Filip Zoula

Sobota 15. 7. 2017

Bobří

A je to bohužel tady! Sobota - den odjezdu. Smutek, který nás dnes provázel, s námi sdílelo i počasí, které ráno a většinu dopoledne panovalo – pršelo. To znamenalo jediné: tábor se nemůže zbourat, jelikož by mokré plachty mohly přes rok zplesnivět. Takže ve chvíli, kdy nazrál čas, se akorát všechna zavazadla přemístila do úschovny, odkud je auta převezla, k již čekajícím autobusům. Poté se uspořádal poslední nástup a následoval už jen poslední pohled na smutný, opuštěný tábor, vzájemné loučení především s vedoucími, kteří zůstali na táboře, aby ho případně v neděli zbourali (což se jim nakonec obdivuhodně podařilo!) a pak cesta zpět do Prahy, kde na nás všechny již netrpělivě čekali naši milí rodiče. A tak skončilo jedno dobrodružství toho léta. Další na nás ale ještě čekala...

Martin

Na fotografii mohou být: Sára Abou Chahine, Sofie Abou Chahine, Matyáš Babiak, Markéta Babiaková, Daniel Beneš, Kristěna Brožová, Anna Brožová, Anna Burková, Martin Čermák, Oldýich Daněk, Tomáš Dollinger, Jaroslav Fajmon, Kateřina Fajmonová, Martin Fátor, Petra Fátorová, Jakub Frey Gololobov, Magdalena Havlíková, Jakub Hedl, Jonáš Hecht, Ivan Hermel, Max Hermel, Tomáš Hermel, Ondřej Hornych, Agáta Sára Hroudová, Filip Hrubant, Šimon Hrubant, Bára Chloupková, Přemysl Indrák , Štěpán Indrák, Jakub Jahoda, Lukáš Jahoda, Lucie Josefová, Leontina Josefová, Jakub Justian, Aneta Karamanová, Ondřej Kolář, Vojtěch Kolomazník, Kristýna Kouřimská, Matyáš Kouřimský, Viktor Kraus, Lucie Krausová, Stanislav Krejčí, Tereza Krysová, David Kryšpín, Jakub Kříž, Ondřej Kubart , Pavel Kujan, Emma Kuncová, Adéla Kurešová, Jakub Laurich, František Laurich, David Mašát, Vojtěch Matějček, Monika Matějková, Tereza Matějková, Jan Matušík, Jana Matušíková, Jakub Měchura, Matěj Měchura, Michal Mikolášek, Petr Mikolášek, Zuzana Miková, Jan Mládek, Jindřich Mládek, Hana Mládková, Mária Mládková, Johanka Mládková, Jitka Mládková, Ondřej Mrázek, Rozálie Nováková, František Otisk, Adam Otisk, Andrea Pánková, Roman Počta, Irena Počtová, Katka Pokorná, Bára Pokorná, Verča Pokorná, Jiří Pokorný, Alexandr Pokorný, Lukáš Prask, Veronika Rožnovjácová, Jakub Růžička, Michal Růžička, Jaroslav Růžička, Matěj Růžička, Teodor Sadiv, Martin Sedláček, Eliáš Szántó, Benjamin Szántó, Lenka Šedová, Adéla Šedová, Julie Šetlerová, Pavlína Šílená, Alena Šílená, Marie Šípová, Anežka Šípová, Michaela Šmejkalová, Veronika Šmejkalová, Vojtěch Šmíd, Kristýna Šmiková, Matěj Špimr, David Štefec, Dominik Štemberk, Karolína Štukavcová, Ondřej Štukavec, Miloš Tesař, Filip Tesař, Marek Tesař, Tomáš Tesař, Jan Tesařík, Anna Tesaříková, Běla Tesaříková, Vojtěch Tvrdík, Martina Týřová, Monika Týřová, Petr Vančura, Petra Vávrová, Matěj Verhaegen, Lucas Verhaegen, Gabriela Vošická, Miša Vošická, Michal Weigel, Helena Weigelová, Ester Weiglová, Radek Weiss, Gabriela Weissová, Matěj Zikmund, Filip Zoula, Martin Zoula, ale i další.

Družina: **Surikaty 2017**

Vpředu leží: Přemek Indrák

První řada: Mária, Johanka, Barča, Verča, Míša, Benjamin Szántó, Tomáš Hermel

Druhá řada: Matěj Špimr, Adam Otisk, Alex Pokorný, Eliáš Szántó, Filípek Kraus, Viktor Kraus, Emma Kuncová, Rozárka Nováková, Štěpán Žák, Vojta Matějček

Třetí řada: Gábina Vošická, Monika Týřová, Lucka Krausová, Jitka Mládková

Družina: 2017 Vpředu leží: Lucas Verhaegen, Jaroslav Fajmon

První řada: Jaroslav Růžička, Matěj Růžička, Ester Weiglová, Petr Mikolášek

Druhá řada: Tomáš Tesař, František Laurich, Lukáš Jahoda, Jakub Laurich, Sofie Abou Chahine, Matyáš

Kouřimský Třetí řada: Pavlína Šílenová, Matyáš Babiak, Jakub Hedl, Anna Tesaříková

Družina: **Medvědi** 2017

První řada: František Otisk, Filip Tesař, Oldřich Daněk, Michal Růžička, Ondřej Mrázek

Druhá řada: David Kryšpín, Vojta Šmíd, Radek Weiss, Šimon Hrubant, Teodor Sadiv

Třetí řada: Max Hermel, Petr Vančura, Martin Čermák - Mrskoš

Družina: **Bobři** 2017

Horní řada (zleva): David Štefec, Martin Zoula, Honza Tesařík, Filip Zoula, Dominik Štemberk

Prostřední řada (zleva): Matěj Měchura, Ondra Štukavec, Vojta Tvrdík, Michal Mikolášek, Kuba Laurich, David Mašát, Matěj Zikmund, Matěj Verhagen

Spodní řada (zleva): Kuba Měchura, Ondra Hornych

Družina: **Havrani** 2017

První řada: Lukáš Prask, Martin Fátor, Tomáš Döllinger, Jakub Jahoda (Malina), Marek Tesař, Honza Matušík, Jakub Frey Gololobov(Doktor)

Druhá řada: Daniel Beneš, Matyáš Babiak (Matička), Ondra Kolář (Rarach), Martin Sedláček, Miloš Tesař, Jakub Růžička (Růžena), Jakub Kříž

Družina: **Sojky** 2017

První řada: Magda, Terka, Já, Maruška Šíповá, Bára Chloupková, Sára Abou Chahine, Pěťa Vávrová, Kristy Šmiková, Áďa Šedová

Druhá řada: Kristy Brožová, Monča, Anežka Šíповá, Pěťa Fátorová, Tinka Josefová, Anetka Karamanová, Anička Brožová

Družina: **Lišky** 2017

Oddílová kronika – Želiváček se jmenuje po řece Želivce, kde náš oddíl míval tábory. Z důvodu stavby přehrady na pitnou vodu pro Prahu, jsme tábor museli přesunout do Lukavce. Jméno kronice jsme ponechali.

Oddílová kronika – Želiváček vychází od roku 1955 tedy přes šedesát let. Dříve se psal pochopitelně na psacím stroji a obrázky se kreslily a vybarvovaly. (Digitální fotoaparáty se začaly používat na táborech až asi v roce 1999, proto se kreslilo). Pokud jel z tábora někdo do Prahy, vezl s sebou kopii a tu vyvěsil na oddílovou nástěnku. U nástěnky se potkávali často i rodiče táborníků. Táborníci čekali psaní od rodičů, ale sami nic nepsali. Je to stejné dříve jako nyní. Takto se rodiče dozvěděli, co se na táborech děje. Tábor trval měsíc a tak se některým rodičům po dětech opravdu začalo i stýskat a zprávy jim pomohly překonat čekání.

Od prvních počítačů jsme využívali jejich výhody, Želiváček tiskli a rozesílali. V současnosti posíláme Želiváček na DVD, doplněný fotografiemi, zároveň je i na našich www stránkách.

NA TÉTO AKCI SE FOTÍ – Pořadatel této akce pořizuje obrazový záznam (foto, video) probíhajících aktivit pro účely dokumentace akce, zpravodajství o akci a prezentace činnosti Pionýra a jeho pobočných spolků.

Svou účastí dáváte najevo, že souhlasíte s případným zachycením své podoby během akce a následným zveřejněním takových snímků.

Za záznamy pořízené a zveřejněné jinými osobami, než zástupci pořadatele nenese pořadatel odpovědnost.